

ТЕЗИ

ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ВИКЛАДАЧА ФАРМАКОЛОГІЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО КОЛЕДЖУ

Аксакова В. В.

Коледж Національного фармацевтичного університету

В умовах реформування системи освіти України для виведення її на рівень досягнень розвинених країн світу необхідна готовність викладачів навчальних закладів до відродження та створення якісно нової системи освіти.

Сучасною ідеєю розвитку освіти є неперервне поповнювання знань впродовж усього життя. Реалізація цього неможливо без спеціальної цілеспрямованої роботи із формування вмінь викладача вчитися, знаходити інформацію, відокремлювати та використовувати необхідні знання для професійної діяльності та навчання. Особливе значення має організація підвищення інформаційної культури та особистості кожного викладача та студента.

Інформаційна культура – це оптимальні засоби спілкування з інформацією та представлення її користувачу для розв’язання теоретичних та практичних задач. На сучасному етапі розвитку інформаційно-комунікативних технологій інформаційна культура особистості вже є загальною культурою людини, яка складається з інформаційного світогляду, системи знань та вмінь, які забезпечують цілеспрямовану самостійну діяльність з оптимальним задоволенням індивідуальних, інформаційних потреб за допомогою використання як традиційних, так і новітніх інформаційних технологій.

На заняттях фармакології в фармацевтичному коледжі основною метою підвищення інформаційної культури викладачів є не тільки поповнення рівня знань з дисципліни, а й сприяння розвитку здібностей знаходити потрібну інформацію, аналізувати її та впроваджувати в навчальний процес.

В умовах інформаційного суспільства важливо підготувати студента до сприйняття та обробки нової інформації, володіння сучасними засобами, методами та технологією роботи для її сприйняття. Новітні умови роботи студента залежать від інформованості викладача, а також від засвоєння практичних та теоретичних базових даних з фармакології, які він зобов'язаний постійно самостійно засвоювати та накопичувати.

Проблема інформаційної культури викладачів та студентів фармацевтичного коледжу при вивченні фармакології є особливо актуальною у зв'язку з поширенням великої кількості інформації стосовно лікарських засобів та неефективним використанням уже існуючих інформаційно-електронних джерел, у першу чергу комп'ютерів.

Сучасні інтернет-технології відкривають широкі можливості для вивчення фармакології та підвищення рівня інформаційної культури.

Компетентність викладача фармакології визначається знаннями, прийомами, творчістю, професійним досвідом. Оволодіваючи елементами інформаційної культури, викладачі та студенти піднімаються на вищі ступені свого професіоналізму. Викладачі фармакології прагнуть, щоб інформаційна культура стала елементом загальної культури в фармацевтичному коледжі.

Інформаційна культура – це сучасний тип спілкування викладача та студента, новий тип мислення, що формується в результаті звільнення від рутинної інформаційно-інтелектуальної роботи у зв'язку з більш вираженою орієнтацією на саморозвиток та самонавчання.

Інформаційна культура визначається тим, що вона проникає в усі сфери професійної діяльності, трансформується у більш якісну діяльність на вищому рівні цілісної індивідуальності та особистості майбутнього фармацевта.

Інформаційна культура органічно входить в сучасне життя та призводить до змін багатьох соціально-економічних, політичних та духовних представлень, вносить якісно нові можливості в життя людини, в його професійній діяльності, особливо в діяльності майбутнього фармацевта.

Список використаних джерел

1. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології: колективна монографія. - К.: Атіка, 2005. - 252с.
2. Інформаційні технології і засоби навчання: зб. наук. праць / за ред. В. Ю. Бикова, Ю. О. Жука/ Ін-т засобів навчання АПН України. – К.: Атіка, 2005. - 272с.

САМООСВІТА ВИКЛАДАЧА ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА НА ШЛЯХУ ДО МАЙСТЕРНОСТІ

О. В. Драннік

Коледж Національного фармацевтичного університету

Визначальною функцією праці викладача є навчальна діяльність, яка спрямована на організацію процесу навчання відповідно до нормативних документів. Вона поєднує теоретичну складову, пов'язану з розкриттям сутності науки, нових закономірностей, і практичну, яка спрямована на розв'язання педагогічних завдань. Викладач визначає мету і завдання навчання з конкретного предмета у взаємозв'язку з іншими дисциплінами; обмірковує зміст навчання, сучасні форми і методи, що сприяють активізації навчально-пізнавальної діяльності студента, форми контролю.

Викладач вищого навчального закладу повинен постійно працювати над удосконаленням своєї педагогічної майстерності, від чого значною мірою залежать результати його роботи.

Ефективність викладацької роботи залежить від професійності викладача. За результатами роботи педагогів виокремлюють кілька її рівнів: